

ret 300 mio. kr. i modstrid med det, man sagde, man ville.

For at reparere på det har der så været en diskussion, om man kunne bruge nogle af pengene til en højere grad af forebyggelse. Der vil jeg bare bede fru Henriette Kjær om at bekræfte, hvad jeg også spurgte fru Lone Møller om uden at få svar på det, om ikke det er en kendsgerning, at i den oprindelige betænkning, som blev afgivet før andenbehandlingen, var det SF, som foreslog, at man skulle bruge penge på testmateriale til alle typer af diabetikerpatienter, og at forligspartierne efterfølgende har tilsluttet sig det samme forslag.

Hvad der så har været af forhandlinger i kulisserne osv., skal jeg ikke blande mig i, men jeg skal bede om at få bekræftet, at forløbet har været sådan, at SF stillede forslaget. Efterfølgende har forligspartierne tilsluttet sig.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Sådan hænger tingene ikke sammen. Allerede på det tidspunkt, hvor SF afgav sit betækningsbidrag, var vi i gang med at overveje, hvad man kunne gøre for at styrke forebyggelsen, især for de her type 2-diabetikere. Det kan hr. Jørn Jespersen selvfølgelig ikke vide, men jeg synes stadig væk, at det er meget flot trods alt at gå ud og tage æren for det, nu seks partier slidsomt er kommet frem til. Det var en længe-revarende proces. Derfor nåede vi ikke at få det med i den oprindelige betænkning. Derfor blev det i en tillægsbetænkning.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg skal også gerne bekræfte, at det er rigtigt, at SF havde afleveret et betækningsbidrag til anden behandling af det her forslag. Men hr. Jørn Jespersen ved jo også godt, hvordan tingene fungerer i dette Folketing. Er der lavet et finanslovforlig, er det et slag i luften at gå ind og fremlægge et bud på et betækningsbidrag, hvor man pludselig vil tage 310 mio. kr. ud af finansloven. Det ved hr. Jørn Jespersen udmærket godt.

Men det er korrekt, at hr. Jørn Jespersen fremlagde et forslag. Det ville så have klædt hr. Jørn Jespersen, hvis han virkelig mente noget med det her, også at stemme for loven. Det er jo formentlig det, der er konsekvensen, at man hverken vil have lod eller del i denne lov. Det synes jeg ikke er klædeligt.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal bare takke de to ordførere for nu endelig at have bekræftet, at forløbet er sådan, som jeg hele tiden har fremstillet det, nemlig at SF oprindeligt fremsatte forslaget først, hvorefter regeringspartierne og finanslovarterne blev enige om at følge det samme forslag, og at det så nu er gennemført.

Til fru Lone Møller skal jeg sige: Vi kan ikke støtte det samlede lovforslag. Vi har hele tiden sagt, at vi godt ville være med til at spare på dem, der havde et lavt forbrug af medicin, og bruge pengene til andre områder inden for sundhedsvæsenet, hvor der var et behov. Det var også det, regeringen oprindeligt sagde man ville. Men det har man ikke gjort. Man har nu efter den seneste ændring sparet i størrelsesordenen 280 mio. kr. uden at bruge dem til nogen som helst ting inden for sundhedsvæsenet, hvor der er så meget behov for det. Det er vi meget imod. Vi har anvist muligheder for at bruge dem til flere plejehjemspladser til færdigbehandlede patienter, til bedre genoptræning, til alternativ behandling osv. Det har man ikke ønsket at gøre, og derfor stemmer vi imod.

Birthe Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti vil ikke deltage i det her slagsmål om, hvem der kom først med hvad. Men det, vi kan bekendtgøre her fra Folketingets talerstol, er, at vi ikke kan tilslutte os egenbetaling på medicin.

Vi har tidligere hørt i denne sal, at flere partier har tilkendegivet, at det danske velfærds-samfund har en forpligtelse over for vore syge; at vi skal tage hånd om de syge i befolkningen. Og det mener vi ikke gøres ved at spare 300 mio. kr. på sygesikringens budget og den sociale lovgivning.

Endelig bliver vi også nødt til at påpege, at loven meget vanskeligt kan administreres. Vi tror på, at det bliver et administrativt kaos for apotekerne, hvilket faktisk også er påpeget af Danmarks Apotekerforening.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi i Dansk Folkeparti er utrolig skuffede over indførelsen af denne egenbetaling. Vi er klar over, at flere samfundsgrupper kommer i klemme, og det er ubegribeligt for os, at et flertal her i Folketinget i dag vil vedtage egenbetaling på medicin. Det bliver et rungende nej fra Dansk Folkeparti både i dag og fremover, når der skal